

په خونی هاتی سپره شوه می پرسته
زه هم مست هاتی هم مست دی دا هم مسته

خدای د دری واریو مستانو سره سر کر
بله نشته یا به نیست شی یا به هسته

نندارو لره بی راشی نندارچیو
یوه لویه هنگامه شوله پیوسته

چه بی ستا زلفینی کیوتی په لاس کی
لاس بی پریوزه که بی دی پریزدی له دسته

یار د ما خخه د کور دننه ناست وء
زه بی روحه گر خیدم د ده په مرسته

نه یاری نه آشنایی واره لباس دی
چه خبر شوم د وگری له بر بسته

ما په وزیو سترگو پیر یاران خوړلي
په خیر خیر دی مخ ته نه گورم له کسته

د خوشحال په خان د پیرو غشي لک دی
خو هم ده زده چه دی مری د چاله شسته